

از تومیسلاو ایویچ تا کارلوس کی‌روش

آن روز که تومیسلاو ایویچ مرحوم، آب پایی را روی دست محسن صفا فی فرا هانی ریخت و گفت: یا لیگ یا جام جهانی، فوتبال ما هنوز حرفه‌ای هم نشده بود! با زمین‌های افتضاح، ورزشگاه‌های درب و داغان - ولی سرشار از تماشاگر- و عدم تجربه چنین نوعی از همکاری بین باشگاه‌ها و تیم ملی! فوتبال ایران بعد از دهه‌ها با یک مسأله عجیب روبه‌رو شده بود! منافع ملی یا باشگاهی؟ این دو هیچ وقت اینگونه مقابل هم قرار نگرفته بودند.

صفایی فراهانی پدروستی تیم ملی را انتخاب کرد و لیگ با وقف‌هایی مواجه شد که سودش را در فرانسه بردیم. اردوهای نیمه طولانی مدت چند هفته‌ای به ایویچ کمک کرد تا سطح کیفی بازیکنان ملی‌پوش را افزایش بدهد. توپ مدیسن بال وارد چرخه تمرینات باشگاهی شد و برای نخستین بار، بدنسازی موفق در لیگ، رقیبی غیر از تپه‌های داودیه پیدا کرد!

تیم ملی ایران تا جام جهانی، آتقدر اردوهای تدارکاتی داخل و خارج از کشور برگزار کرد که الان حکم رویای ممنوعه را دارد. حالا بعد از بیست و چند سال، دوباره رسیده‌ایم به همان ایده با تفاوت‌هایی. اردوی همزمان با لیگ. حضور توآمان بازیکنان در چرخه تمرینی لیگ و تیم ملی. نشدنی نیست، نادر هم نیست و اتفاقاً می‌تواند سطح کیفی تمرینات بازیکنان ملی‌پوش را بالا ببرد.

پیش از این هم کی‌روش این کار را در ایران انجام داده بود که البته مخالفت مربیان باشگاهی را نیز برانگیخت چه آنها این کار را توهینی به دانش خود تلقی می‌کردند. امروز به علت کم بودن زمان باقیمانده تا جام جهانی و همچنین عدم تنش و دعوا بین کی‌روش و مربیان باشگاهی، بعید است که مقاومت سنگینی رخ بدهد ضمن اینکه مدیران باشگاهی نیز با تاج رابطه خوبی دارند. ببینیم کی‌روش و مینی کمپ‌های سه روزه، سطح آمادگی بازیکنان لیگ را چقدر بالا خواهد برد؟

گریز ناگزیر

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

سبب می‌شود تا آنها از رسیدن به نقطه اوج و پیک آمادگی باز بمانند. بازیکنان داخلی بواسطه کیفیت نازل لیگ برتر و البته عدم مختصات حرفه‌ای تمرین و بازی و زندگی، هیچگاه در شرایط اوج آمادگی جسمانی قرار ندارند و همین نکته‌ای است که کارلوس کی‌روش به آن به‌شدت حساس است. کی‌روش در طول مدت دوره اول حضورش در ایران همیشه به این روند معترض بود و اعتراض خود را با اقبال افراطی به لژیونرها نشان می‌داد. آنجا که حتی لژیونرهای

نیمکت نشین در باشگاه‌های درجه ۳ را به تیم ملی دعوت می‌کرد چرا که اعتقاد داشت آنها در یک چرخه حرفه‌ای زندگی و تمرین می‌کنند حتی اگر بازی نکنند. در مقابل از دعوت بهترین ستاره‌های لیگ نیز طفره می‌رفت. این رویکرد اگرچه انتقادات فراوانی را برای کی‌روش به همراه داشت اما نگاه تیزبین و حرفه‌ای او در این زمینه صائب بود. بویژه اینکه در جریان بازی‌های تیم ملی همیشه کیفیت و کمیت لژیونرها بر ستاره‌های

داخلی می‌چربید و آنها در تیم ملی نقش کلیدی داشتند. حالا و در فاصله کمتر از دو ماه مانده به جام جهانی کی‌روش با همین نگاه و همین رویکرد، به ایران آمده. لیگ ایران آشکارا از دوره اول حضور کی‌روش ضعیف‌تر و بی‌کیفیت‌تر شده و ستاره‌های حاضر در لیگ از آمادگی فاصله آشکاری دارند. او برای جبران این خلأ مینی کمپ‌های هفتگی را در دستور کار قرار داده تا بازیکنانش در اردوی تیم ملی و زیر نظر او از منظر آمادگی

تلاش کی‌روش برای کم کردن فاصله‌ها

گسل عمیق در دل تیم ملی

سعید زاهدیان
روزنامه‌نگار

بعد از بازی ایران و آرژانتین، خبرنگاران ایرانی که به سمت سالن کنفرانس می‌رفتند، صدای فریادهای کارلوس کی‌روش را می‌شنیدند که علیه زلاتکو کرانچار حرف می‌زد؛ اما ساخت به آرژانتین چه ربطی به سرمربی سپاهان داشت؟ در کنفرانس مطبوعاتی، همه چیز روشن شد. کی‌روش ابتدا با عصیانیت درباره داور صحبت کرد که پنالتی روی دژاگه را نگرفته بود اما مهم‌تر از پنالتی سوخته، علت داد و فریاد، بد و بیراهه فریادهایی بود که مخاطبی جز سرمربی سپاهان نداشت. کی‌روش با عصیانیت گفت: «احسان حاج صفی» هافبک چپ ایران- از دقیقه ۷۰ مدام تقاضای تعویض می‌کرد اما نمی‌خواستیم این بازیکن را بیرون بکشیم تا با همان استراتژی، بازی را جلو ببریم اما وقتی بازیکن دیگر توان ادامه بازی ندارد، مجبور شدم او را در دقیقه ۸۷ از زمین بیرون بکشم. مقصر گل دقیقه ۹۰+۱ کرانچار بود نه بازیکنان تیم! اگر کرانچار به دلیل حضور سپاهان در مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا مانع حضور حاج صفی در اردوی تیم ملی نمی‌شد، می‌توانستیم او را در اردوی یکماهه به مرز آمادگی کامل برسانیم که از دقیقه ۷۰ توان بدنی‌اش تحلیل نرود. اما حاج صفی ۲ هفته دیرتر از بقیه به اردو آمد و از سایر بازیکنان عقب بود.»

کارلوس کی‌روش بهانه نمی‌آورد و پر بیراهه نمی‌گفت؛ جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان به ما نشان داد که بازیکنان ایرانی از دقیقه ۶۵ به بعد مقابل مکزیک و پرتغال افت کردند و شکست ما در ۲۰ دقیقه پایانی رقم خورد. در برزیل ۲۰۱۴ با اینکه سرمربی تیم ملی تلاش کرد تا تیمش را به مرز آمادگی بازیکنان شاغل در لیگ‌های اروپایی برساند، اما دقیقه ۹۰ از همان سمتی که حاج صفی بازی می‌کرد و جای خود را به رضا حقیقی- که بعدها معلوم شد اصلاً در اندازه‌های باشگاه‌های بزرگ نبود و به دلیل نداشتن بازیکن بهتر در پست هافبک

۳ روز پک، ۳ روز باشگاه

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

حدود ۴۰ روز تا شروع جام جهانی باقی مانده است و کی‌روش با برنامه‌های فشرده و ویژه قصد بر آماده کردن بازیکنان ملی پوش لیگ داخلی در روزهایی که لیگ برگزار می‌شود دارد. سرمربی پرتغالی تیم ملی پس از بازی‌های هر هفته بازیکنان ملی پوش تیم‌های داخلی را به مینی کمپ فرا می‌خواند تا زیر نظر او به تمرین

ضعف پابرجای فوتبال ایران

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

ریکاری ملی‌پوشان لیگ برتری زیر نظر کادر فنی تیم ملی را اجرا کرد؛ برنامه‌ای که حتی پس از بازگشت به فوتبال ایران، دوباره اقدام به پیاده‌سازی آن کرده. پرسش بزرگی که در این تصمیم سرمربی پرتغالی در اذهان ایجاد می‌شود این است: «آیا در بدنسازی و ریکاری فوتبال ما در این سال‌ها پیشرفتی حاصل نشده است؟»

آیا ژوزه مورایس و ریگاردو ساینیتو که در ورای مرزهای ایران و آسیا آزمونشان را پس داده‌اند، از بدنسازی اصولی شاگردان خود عاجزند؟ پرسپولیس یحیی گل محمدی و تراکتور قربان بردیف تا آخرین لحظه هر مسابقه لیگ با تمام نفس می‌جنگند. فولاد اهواز نیز از یک بدنساز خارجی زنده بهره می‌برد. آیا اردوهای سه‌روزه کی‌روش به ملی‌پوشان این تیم‌ها سود بیشتری می‌رساند؟ آیا سفر به تهران بر خستگی برگزیده‌های لیگ نمی‌افزاید؟

با توجه به اینکه در غیاب لژیونرها، این مینی‌اردوها بار تاکتیکی چندانی نیز ندارند، پاسخ قانع‌کننده کی‌روش

بپردازند. این برنامه شاید بهترین و هوشمندانه‌ترین روش برای آمادگی بازیکنان در مدت زمان کوتاه تا آغاز جام جهانی باشد. از سوی دیگر اسامی بازیکنان دعوت‌شده نشان می‌دهد که سرمربی پرتغالی هنوز ممکن است تغییرات زیادی در لیست نهایی خود داشته باشد و نمی‌خواهد بازیکنان شاغل در لیگ انگیزه خود را برای رسیدن به تیم ملی و رویای جام جهانی از دست بدهند. کی‌روش خیالش از بابت آمادگی بازیکنانی که در خارج از

ایران بازی می‌کنند راحت است و اگر اتفاق غیرمنتظره و مصدومیتی برای لژیونرهای اردوی اتریش رخ ندهد قطعاً آنها شاکله اصلی تیم ملی را در جام جهانی تشکیل خواهند داد و بازیکنان لیگ باید برای جایگاه‌های باقیمانده بجنگند. با برگزاری مینی‌کمپ قطعاً کارلوس کی‌روش دو هدف خود را بخوبی پیگیری می‌کند؛ هم اینکه بازیکنان تا لحظه آخر ناامید نشوند و هم به بهترین شکل تیم ملی برای جام جهانی آماده شود.

